

Visoki predstavnik proglašio nevazecim zakone Republike Srpske o restituciji

Visoki predstavnik, ambasador Wolfgang Petritsch, juče je donio Odluku kojom se proglašavaju nevazecim slijedeci zakoni Republike Srpske: Zakon o vracanju oduzete imovine i obestecenju, Zakon o vracanju oduzetih nepokretnosti i Zakon o vracanju oduzetog zemljista.

U skladu sa zakonima koji su proglašeni nevazecim, Republika Srpska bi preuzela finansijsku odgovornost za isplacivanje naknade podnosiocima zahtjeva ciju imovinu nije moguce vratiti. Republika Srpska ne posjeduje nikakve procjene o visini naknada koje bi bila obavezna isplatiti. Sa trenutnim deficitom u budžetu od 200.000.000 KM, sto predstavlja vise od cetvrtine ukupnog budžeta RS-a, Republika Srpska nije odredila nikakve izvore financiranja za ove naknade.

Pored toga, program restitucije zahtjeva od Vlade RS-a da ustanovi nove organe uprave. Vlada je konstatovala da postojeći organi uprave, kao što je komisija za stambena pitanja, nemaju ni dovoljno sredstava, ni osoblja a ni opreme. Nezamislivo je da će novi organi uprave imati dovoljno sredstava i osoblja da pravilno izvršavaju svoje dužnosti, na efikasan i blagovremen nacin.

Program restitucije Republike Srpske zahtjeva da organi uprave odlučuju o tome da li su pojedinaci podnosioci zahtjeva primili pravednu naknadu za nacionalizovanu imovinu. Nazalost, slični organi uprave sirom BiH isuvise cesto donose odluke na osnovu nacionalnosti podnosioca zahtjeva, a ne na osnovu relevantnih cinjenica navedenih u samom zahtjevu. Visoki predstavnik nije uvjeren da je Republika Srpska poduzela sve potrebne mjere da osigura da ovi organi uprave

rade bez diskriminacije.

Ukoliko se ne slazu sa donesenom odlukom, podnosioci zahtjeva za restituciju imaju pravo da podnesu zalbe sudu. Ti sudovi su vec preoptereceni nagomilanim nerijesenim slucajevima. Povecanje broja slucajeva koji se vode pred sudovima svakako bi se negativno odrazilo na pravo svakog podnosioca zahtjeva na pravovremen sudski postupak.

Na kraju, da bi se procesuirali ovi slucajevi, organi uprave se moraju osloniti na imovinsku dokumentaciju kako bi obavili svoj posao. U BiH je veliki dio te dokumentacije izgubljen ili unisten. Stavise, mnoge imovinske transakcije nisu nikada ni evidentirane. Visoki predstavnik nije uvjeren da je Republika Srpska poduzela sve potrebne mjere da osigura pravilan rad ovih organa uprave i u slucajevima kada ne postoji odgovarajuca dokumentacija.

Deklaracija Vijeca za implementaciju mira sa Konferencijom odrzane u Briselu 23./24. maja 2000. godine naglasila je potrebu za uklanjanjem prepreka koje stoje na putu ekonomske reforme. Program restitucije Republike Srpske je neizvodiv, lose zamisljen i u sadasnjem obliku nece biti od koristi gradjanim RS-a, niti ljudima cija je imovina nacionalizovana.

Ured Visokog predstavnika je vodio iscrpne razgovore sa visokim zvanicnicima u Vladi Republike Srpske o osnovnim nedostacima programa restitucije Republike Srpske. Osoblje OHR-a takodjer je razgovaralo o ovim pitanjima sa zvanicnicima iz diplomatske zajednice u BiH, medjunarodnim finansijskim organizacijama koje djeluju u BiH i vodjama vjerskih zajednica u BiH. Jasno je da ukoliko bi se dozvolio nastavak programa restitucije Republike Srpske to bi prouzrokovalo nepopravljivu stetu za ekonomiju BiH-a. Vlade entiteta moraju biti finansijski odgovorne i ne mogu donositi zakone koje ne mogu finansijski podnijeti.

Strana ulaganja su potrebna radi otvaranja novih radnih

mjesta, a i da bi doslo do fiskalnog rasta u Bosni i Hercegovini; ovo je jedino moguce postici privatizacijom drzavne imovine. Nepromisljeni zakoni o restituciji koji su do juce bili na snazi u RS-u bi znacili da bi bili potrebne decenije da se zavrsi program restitucije Republike Srpske, ukoliko se ikad zavrsi. U pravno nesigurnoj situaciji koja bi nastala kao rezultat gore navedenih zakona, strani ulagaci bi izbjegavali Republiku Srpsku, a program privatizacije se ne bi pomakao sa mrtve tacke.

Iskustvo drugih istocnoevropskih zemalja koje su prosle kroz proces restitucije pokazuje da je, cak i pod najboljim okolnostima, restitucija slozen, skup posao. Da Visoki predstavnik nije proglašio nevazecim ovaj paket zakona gradjani Republike Srpske bi snosili troskove ovog programa. Politicko vodjstvo Republike Srpske treba iskrenije da predoci svojim biracima kako bi takav program mogao nauditi krhkou privredi tog entiteta.